

Z d ô v o d o v:

K prevedeniu dôvodu zmätočnosti podľa § 385, č. 1 a) tr. p. dotyčne obžalovaného K. V. smeruje tá výtka zmätočnej sťažnosti, že tento obžalovaný nemal práva požičať súčiastky z aut poškodenej firmy spoluobžalovanému A. A., lebo vraj nemal práva takto nakladať s majetkom poškodenej firmy. Nedotýka sa tedy zmätočná sťažnosť vôbec tej časti rozsudkov oboch nižších súdov, podľa ktorej bol obžalovaný K. V. oslobodený od obžaloby pre spreneveru štyroch kompletných gum so železnými ráfami, ktoré menovaný obžalovaný podľa zistenia súdov nižšieho stupňa daroval spoluobžalovanému A. A., lebo zmätočná sťažnosť sa ani nesnaží tvrdiť, že by sa obžalovaný K. V. dopustil trestného činu tým, že tieto gumeny daroval. Ďalej môže sa zmienená výtka zmätočnej sťažnosti týkať len jedného predného pera a jedného skla zo šoférskej budky, lebo len o týchto veciach zistil odvolací súd, že ich obžalovaný K. V. požičal spoluobžalovanému A. A. Keby mala zmätočná sťažnosť pri tejto výtke na mysli aj iné veci, pre ktorých spreneveru znela obžaloba, ocitla by sa v rozpore s ustanovením § 33, odst. 3 por. nov., lebo odvolací súd nezistil, že by aj tieto iné veci okrem jedného pera a skla zo šoférskej budky boli A. A.-ovi požičané s vedomím a súhlasom obžalovaného K. V.

Avšak ani vo vytýčenom rozsahu neľze zmätočnej sťažnosti priznať oprávnenie. Odvolací súd nespatrioval ani v tomto konaní obžalovaného K. V. skutkovú podstatu sprenevery s odôvodnením, že také dočasné použitie dotyčných súčiastok na inom aute nespadá pod pojem nakladania s vecou ako s vlastnou, lebo nemôže byť držiteľovi cudzej sverenej veci odopreté právo, aby ju požičal inému. Tento právny názor odvolacieho súdu neľze označiť za mylný, keď sa uváži, že obžalovaný K. V. bol oprávnený autá, predané mu poškodenou firmou s výhradou vlastníckeho práva, a tedy jemu sverené, sám používať takým spôsobom, že toto používanie muselo mať za následok aj primerané opotrebovanie týchto sverených vecí. Neľze preto vylúčiť ani oprávnenosť toho presvedčenia obžalovaného K. V., že môže tieto veci alebo niektoré z nich dať na krátku dobu k rovnakému používaniu inej osobe a že tým nemarí vlastnícke právo poškodenej firmy. Je preto zmätočná sťažnosť poškodenej firmy v tejto časti bezzákladná.

Čís. 5725.

Pod ustanovenie § 46 tr. zák. prest. nespadá urážka úradníka alebo zariadenca úradu, prednesená mimo ich úradného konania.

Keďže prestupok podľa § 46 tr. zák. prest. je miernejšie trestný než prestupok urážky podľa § 1 zákona č. 108/1933 Sb. z. a n., neľze tejto poslednejšej kvalifikácie použiť, neodvolal-li sa žalobca v neprospech obžalovaného.

Bolo-li urazené četníctvo vôbec, nestačí ku stíhaniu vinníka zmocnenie udelené veliteľom četníckeho oddelenia.

(Rozh. zo dňa 24. októbra 1936, Zm IV 584/36.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti J. S. pre prestupok urážky uznal opravný prostriedok pre zachovanie právnej jednotnosti, podaný generálnou prokuratúrou podľa § 441 tr. p., základným a vyslovil, že rozsudkom krajského ako odvolacieho súdu v Rim. Sobote zo dňa 8. februára 1936, čís. jedn. To 351/35-11 bol porušený zákon v ustanoveniach § 14, odst. 2, čís. 4 a odst. 3, čís. 4 zák. čís. 108/1933 Sb. z. a n. a § 387, odst. 1 a § 565 tr. p. Podľa § 442, odst. 7 tr. p. zrušil najvyšší súd rozsudok ten i s rozsudkom súdu prvej stolice a na základe § 326, čís. 1 a 4 tr. p. oslobodil obžalovaného z obžaloby podanej verejným žalobcom pre prestupok podľa § 46 tr. z. o prest.

Z d ô v o d o v:

Rozsudkom okresného súdu v Tornali zo dňa 26. septembra 1935 bol J. S. uznaný vinným prestupkom urážky úradu podľa § 46 prest. tr. z., ktorý spáchal tak, že dňa 9. apríla 1935 v hostinci B. v T. medzi iným sa vyslovil »Ja sa na četníkov vy, ja ich dobre poznám«.

Krajský jako odvolací súd v Rim. Sobote na odvolanie obžalovaného rozsudkom zo dňa 8. februára 1936 z úradnej moci z dôvodu vecnej zmätočnosti uvedeného v § 385, čís. 1 b) tr. p. na základe § 554, odst. 2 a § 423, odst. 2 tr. p. zrušil rozsudok prvostupňového súdu čo do kvalifikácie činu obžalovaného a tento kvalifikoval za prestupok urážky četníctva podľa § 1 zák. čís. 108/1933 Sb. z. a n., prevezmúc skutkový stav zistený súdom prvej stolice.

Odsúdenie obžalovaného v súdenom prípade tak pre prestupok urážky úradu podľa § 46 trest. zák. o prest. ako aj pre prestupok urážky četníctva podľa § 1 zák. čís. 108/1933 Sb. z. a n. sa protiví zákonu.

Prestupok urážky úradu podľa § 46 trest. zák. o prest. spácha ten, kto sa dotkne urážlivými výrokmi úradníka alebo zriadenca úradu pri úradnom jeho konaní, alebo kto vo svojom podaní k nejakému úradu užije výrazov urážajúcich úrad. Toto sa však v súdenom prípade nestalo a neľze preto vo výrokoch obžalovaného spoznať skutkovú podstatu tohoto prestupku, ako ju spoznal súd prvostupňový.

Je možno však spoznať vo výrokoch obžalovaného skutkovú podstatu prestupku urážky četníctva podľa § 1 zák. čís. 108/1933 Sb. z. a n. ako ich kvalifikoval súd odvolací. Avšak tento súd hľadiac na zásadu vyslovenú v ustanoveniach § 387, odst. 1 a § 555 tr. p., keďže prestupok podľa § 46 tr. z. o prest. je miernejšie trestný než prestupok urážky podľa § 1 zák. čís. 108/1933 Sb. z. a n., nemal bez odvolania verejného žalobcu do kvalifikácie činu obžalovaného v jeho neprospech podriaďiť tento čin pod prísnejšie ustanovenie zákona.

Konečne tiež prestupok urážky stíha sa podľa ustanovenia § 14, odst. 1 cit. zák. na žalobu súkromnú a bol-li spáchaný proti četníctvu atď., stíha sa na žalobu verejnú so zmocnením (§ 14, odst. 2, čís. 4 zák. čís. 108/1933 Sb. z. a n.), ktoré zmocnenie, ide-li o urážku spáchanú proti četníctvu, udeľuje minister vnútra (§ 14, odst. 3, čís. 4 cit. zák.).

V súdenom prípade, ako plynie zo skutkových zistení súdu prvej a druhej stolice, urážka obžalovaným spáchaná vzťahovala sa proti četníctvu vôbec a nie proti niektorým určitým četníkom (§ 14, odst. 5 zák. čís. 108/1933 Sb. z. a n.) a malo byť preto podľa § 14, odst. 3, čís. 4 cit. zák. v dobe uvedenej v odst. 2 § 22 cit. zák. udelené zmocnenie potrebné ku stíhaniu obžalovaného ministrom vnútra a nie veliteľstvom četníckeho oddelenia v R.

Keď prez to, že nebolo tu dané zmocnenie príslušného ministra vnútra, potrebné ku stíhaniu obžalovaného, a kvalifikácia činu obžalovaného v jeho neprospech verejným žalobcom napadnutá nebola, uznal ho odvolací súd vinným prestupkom urážky podľa § 1 zák. čís. 108/1933 Sb. z. a n., porušil zákon v ustanoveniach § 14, odst. 2, čís. 4 a odst. 3, čís. 4 zák. čís. 108/1933 Sb. z. a n. a § 387, odst. 1 a § 555 tr. p.

Porušenie zákona stalo sa v neprospech obžalovaného, ktorý mal byť pre nedostatok zmocnenia, prípadne pokiaľ ide o prestupok podľa § 46 prest. zák., pre nedostatok skutkovej podstaty trestného činu od obžaloby podľa § 326, čís. 1 a 4 tr. p. oslobodený. Je tu v dôsledku toho dôvod zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 a) a c) tr. p.

Čís. 5726.

Vkladné knižky peňažných ústavov sú spôsobilým predmetom krádeže v plnej hodnote vkladov na ne uložených len potiaľ, pokiaľ vklady tie nie sú viazané (vinkulované) spôsobom pripusteným stanovami príslušného peňažného ústavu.

(Rozh. zo dňa 26. októbra 1936, Zm III 453/36.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti J. B. pre zločin krádeže odmietol zmätočnú sťažnosť obžalovaného; súčasne však z úradnej povinnosti podľa § 35, odst. 1 por. nov. zrušil rozsudky oboch súdov nižších stolíc, pokiaľ nimi bol obžalovaný uznaný vinným krádežou vkladnej knižky znejúcej na 24.000 Kč, a v dôsledku toho i vo výroku o treste a vo výrokoch s tým súvisiacich a vrátil vec súdu prvej stolice, aby ju v rozsahu zrušenia znova prejednal a rozhodol, dbajúc pravoplatného odsúdenia obžalovaného pre krádež hotovosti 500 Kč 60 h.

Z d ô v o d o v:

Obžalovaný J. B. bol uznaný vinným zločinom krádeže podľa § 333 tr. zák. a § 48 tr. nov., hľadiac na h o d n o t u ukradenej veci, a to preto, že v ručnej kabelke, ktorú odcudzil I. N-ovej, bola okrem hoto-